

A Párbeszéd a Vidékért Egyesület 2007. évi közhasznúsági jelentése

1. Számviteli beszámoló: külön mellékelve.

2. A költségvetési támogatás felhasználása.

2007-ben az egyesület nem kapott költségvetési támogatást.

3. A vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatás.

Az egyesületnek nincs vagyona.

4. A cél szerinti juttatások kimutatása.

Az egyesületnek nem voltak „cél szerinti juttatásai”.

5. A központi költségvetési szervtől, az elkülönített állami pénzalaptól, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértéke.

Az egyesület a felsorolt intézményektől nem kapott támogatást.

6. Közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások értéke.

Az egyesület egyetlen vezető tisztségviselője és tagja nem kapott semminemű juttatást.

7. Közhasznú tevékenységről szóló rövid tartalmi beszámoló

Az egyesület 2007. évi tevékenységét három fő kérdéskört (I–III.) vizsgált szakmai műhelybeszélgetéseken, illetve konferenciákon. A rendezvényeken elhangzottakat jellemzően ajánlások formájában összegezte az egyesület elnöke. A három kérdéskört az egyesület az alábbi kronológiai sorrendben tárgyalta:

I. Vidékpolitikai és önkormányzati választások

Az egyesület 2007. évi első programja **február 15-én** volt: műhelybeszélgetést rendezett „*Vidékpolitika és az önkormányzati választások*” címmel.

Az elhangzottak alapján Glatz Ferenc elnök összefoglalta az egyesület ajánlásait:

1. A Párbeszéd a Vidékért Egyesület (a továbbiakban: PV) feladatának tartja, hogy figyelemmel kövessen, elemezzen minden, a vidéki térségekben végbemenő természeti-társadalmi (szociális, gazdasági kulturális) folyamatot, politikai aktivitást. Feladatának tartja továbbá, hogy cselekvési javaslatokat fogalmazzon meg azokkal kapcsolatban. Szólni kíván részben a politikai (mind kormány, mind ellenzéki), részben az értelmiségi és civil társadalom csoportjaihoz.
2. A vidéki térségek iránt a politikai figyelem növekedett – állapítja meg örömmel az Egyesület (PV), elemezve az elmúlt félév politikai eseménysorozatait. A kormánykoalíció részéről a vidéki térségek iránti érdeklődést feltehetően fokozni fogja az a tény, hogy az

őszi önkormányzati választásokon a kormánypártok előre nem látott mértékű vereséget szenvedtek. Az Egyesület meghallgatta mind a kormánypártok, mind az ellenzék évrendszerét megjelenítő előadásokat. (Bayer József akadémikus, Stumpf István kutatási igazgató, Éder János volt helyettes államtitkár, Pásztogy András volt államtitkár, miniszteri biztos.) Az elemzők úgy látják: a kormánykoalíció 2006 tavaszán aratott győzelmében része volt annak, hogy 2005. március-december között politikai újításként tűnt az ellenzékkel is konszenzusra hajló „új vidékpolitika”. Az emberek úgy látták, hogy a politika nemcsak a pártokról, hanem róluk is szól. Az Egyesület szakértői úgy látják: az ellenzék 2006. őszi győzelme a vidéki térségekben nem az ellenzék vidékpolitikai aktivitásának, hanem a kormánypolitika iránti frissen kelt bizalmatlanságnak tudható be. Úgy látják, hogy általában a politikai pártok vitáiban a vidéki térségek sajátos, új jelenségei – ezek között a konfliktusok között – nem kapnak megfelelő helyet.

3. Mindemellett a PV azt is örömmel állapítja meg, hogy a kormány által bejelentet 6 zászlóshajó-program között 2 a vidéki térségekhez szól: a vidéki városok ún. Pólus-programja és a kistérségek programja.
4. A vidéki városok fejlesztése, az aktív ún. Póluspolitika a vidéki térségek modernizációjának egyik politikai eszköze. A PV szeretné azonban felhívni a figyelmet azokra a torzulásokra, amelyek az elmúlt fél évszázadban a nyugat-európai és amerikai póluspolitikák gyakorlatában kitermelődtek. (A befektetésekhez az infrastruktúrában jól felszerelt vidéki gazdasági-kulturális központokat hoztak létre. Ez erősítette az ottani középosztályt és a vidéki adónyerő térségét, segítette a tőke-befektetéseket. De nem hallgatható el hátránya sem: igen szűk kiterjedésű agglomerációra szűkítette a fejlesztéseket, elhanyagolta az agglomeráción kívüli vidéki térségek természetkarbantartását, és a nagy – nehezen kezelhető – városi szegénységet eredményezett. A PV már 2005-ben felhívta a figyelmet: az EU – közpénzekből – már nemcsak a technikai-infrastrukturális korszerűsítést, és nemcsak a pólusok fejlesztését hangsúlyozza, hanem az állam egész térségének befedettséget, lakottságát. Csak így biztosítható az egészséges természeti és emberi környezet kialakítása a kontinensen. A PV úgy látja: a póluspolitika csak akkor eredményes, ha párosul egy aktív, a városi térségeken túlnyúló vidékpolitikával. A PV napirendre kívánja tűzni a vidéki térségekben elhelyezkedő városok és más településtípusok léthelyzetét, azok feltételeit. Legközelebbi ülésének tárgya: „Város, falu és tanya a vidéki térségekben”.
5. A PV üdvözli a komplex kistérségi politikát. A szakértők többször kinyilvánított véleménye: elmaradhatatlan a köz- és szakigazgatás átszervezése, a mai technikai és piacgazdasági feltételekhez igazítása. A PV még ez évben tudományos és társadalmi-politikai vitára tűzi „*A kistérségek és korunk társadalmi-természetgazdálkodási konfliktusai*” című témakört és állásfoglalásokat, javaslatokat fogalmaz meg azokkal kapcsolatban.
6. A PV megállapítja: mint 2005-ben, most is úgy látja: az ország területén indokolatlan a szétaprózott és finanszírozhatatlan önkormányzati-hivatali rendszer fenntartása. Ismét javasolja: az önkormányzatokat megtartani, a hivatali szétaprózottságot viszont megszüntetni. Kevesebb, határozottabb jogosítványokkal rendelkező, jobban felszerelt és aktívabb hivatalra van szükség. Ugyanakkor – a PV-ben helyet foglaló, korábban különböző szakigazgatási-kormányzati intézményekben vezető funkciót betöltők tapasztalatai és a felmérések azt mondják: a helyi önkormányzatokban, civil szervezetekben még kevés az indítványozó erő.

7. A hazai önkormányzati rendszerben az egypártrendszert követően nem alakult ki a várt „méltányos szakpolitika” és a különböző pártok méltányos együttműködése. Pedig ez a helyi konfliktusok helyben kezelésének a feltétele. A PV mind a kormánykoalíciónak, mind az ellenzéknek figyelmébe ajánlja: az országos politikai harcok éleződése, az együttműködés országos hiánya a helyi politizálást igen súlyosan érintették. Ezek a politikai és lelki rombolások kihatnak a helyi kezdeményezésekre: gátolják a szakmaiságot. Csak ezek a rombolások nem látszanak úgy a televízióban, mint a látványos fővárosi és vidéki városi tüntetések, zavargások. A PV úgy látja: az országos politika erőszakos összeütközéseinek hatására még ott is megszűnt a párbeszéd, ahol ez az elmúlt 15 esztendőben megszokott volt. Mindez akkor, amikor a hosszú távú fejlesztési terveket kellene szakszerűen megfogalmazni. Olyan helyzetben, amelyben az Európai Unió fejlesztési támogatásaihoz a helyi vállalkozók, önkormányzatok pályázataival lehetne hozzáférni.
8. A PV úgy látja: az országos politikát a vidéki térségekben zajló folyamatok fogják konszenzusra hajtani. Ezt részben az ellenzéki politika túlsúlya az önkormányzatokban, részben a helyi politikában elkerülhetetlen „konszenzuskényszer” idézi majd elő. Vidéken pontosan értik – jobban, mint a városi társadalmakban – a klasszikus mondás igazát: a folyóknak partjai és nem pártjai vannak. A PV, amelyik a vidéki térségek emberi és természeti életközösségei szempontjából tekint az országos politikai folyamatokra, úgy látja: az egész országnak, de mindenekelőtt a vidéknek szüksége van konszenzusra az országos politikában.
9. A PV sajnálattal állapítja meg, hogy a vidékpolitika intézményesen sem az új kormányban, sem az új országgyűlésben nem jelenik meg. Örömmel állapítja meg, hogy az FVM keretében erősödik a vidékpolitikai tevékenység. Ahogy az EU országaiban, úgy Magyarországon is a földművelés, a környezetvédelem, az önkormányzat szaktárcája a vidékpolitika első számú letéteményese. De továbbra is szükségesnek tartja a 2006 tavaszára kialakult intézmény, a Nemzeti Vidékpolitikai Tanács létrehozását, amelynek az a feladata, hogy figyelemmel kíséresse a vidéki térségekben folyó szakigazgatási, területfejlesztési, természetgazdálkodási és társadalmi aktivitásokat. És az országos politikát – törvényhozást, kormánypolitikát – e szempontból értékelje.
10. 1920 óta először nyílik lehetőség arra, hogy a Kárpát-medence természeti folyamatainak kezelésében összehangolt természetgazdálkodás épüljön ki. Ezt az EU keleti-délkeleti kiterjesztése teszi lehetővé, mivel a Kárpát-medence államai egy területigazgatási keretbe jutottak. A PV javasolja a kormányzati és az országgyűlési pártoknak: az EU támogatását is kihasználva induljanak olyan projektek, amelyek a Kárpát-medence természeti kincseinek megóvását, a természeti erők okos kihasználását segíthetik az osztrák-román, szlovák, ukrán, szerb-bolgár nemzetközi együttműködés keretében. (Különösen fontosnak tartanánk egy kárpát-medencei vízgazdálkodási terv megalkotását és akció indítását. Indok: Magyarország a Kárpát-medence alján fekszik, így részben igen gazdag vízgyűjtő térség (ami ki kellene használnia). Részben viszont árvíznek igen erősen kitett térség (amely egybehangolt vízvédelmet és megtervezett vízgazdálkodást igényel).
11. A Kárpát-medencét is eléri a globális éghajlatváltozások. Különösen érződik ezek hatása a vidéki térségekben. A magyar politikai vezető réteg egyoldalú „urbánus” beállítottságát mutatja, hogy míg a világ minden kulturált államában a politikusok a lakosság értésére adják, hogy az állam kiemelt szolgáltatási feladatainak tartja segíteni a lakosságot és a természeti környezetet ezen változások elviselésében, addig Magyarországon ez nem

- történik meg. Sőt, a politikusok még beszédeikben sem mutatnak érdeklődést e természeti körülmények változása iránt. Ez minősítheti is a magyar politikai kultúrát.
12. Az élelemtermelés a 21. század első felében a lakosság – és ez a lakosság a vidéki térségekben él – igen csekély részét fogja csak eltartani. A PV szakértői ezt eddig is hangsúlyozták. De azt is hangsúlyozták, hangsúlyozzák: az élelem megtermelése mindig is a vidéki térségekben fog történni, tehát az élelemtermelés helyzetével a vidéki térségekben kiemelten kell mind a politikának, mind a civil szervezeteknek foglalkoznia. Hangsúlyozza: a földből és természeti környezetünkben sokkal több ember „élhet” meg Magyarországon, mint jelenleg. Ne feledjük: részben a mező- és természetgazdálkodók fogják megtermelni a 21. században az energia jelentős részét, és növekedni fog az igény az egészséges és speciális helyi termékek (hungarikumok) iránt. Részben az állami szolgáltatásokban a természet-karbantartás sokkal nagyobb helyet kap. (Ezt sürgetik az Európai Unió normái is. Tehát az önkormányzati helyeket feltehetően természetgazdászok fogják elnyerni.) Azonban: a magyarországi földbirtokszerkezet, az elmaradt természerkezet, a tönkrement feldolgozó – felvásárló – kereskedelmi hálózat azonban csökkenti az élelemtermelők lehetőségeit. Az élelemtermelés határozott agrárpolitikai reform – költségvetési, adózási ösztönzések – nélkül a magyarországi agrárium további indokolatlan hanyatlásához vezethet. Örömmel látják a PV agrárszakértői a tárca fellépéseit a fogyasztók és a hazai termelők érdekében, a különböző termelési ágazatok egyensúlyának megteremtéséért. És örömmel látják az új, korszerű ágazatok (bioenergia-termelés, erdőgazdálkodás stb.) segítségét. Fontosnak tartják, hogy a gazdák kapjanak ösztönzést és megfelelő lehetőséget az „élethossziglani tanulás” keretében a maguk modernizálására. Az élelemtermelésről egyébként a PV folyamatosan véleményt formál, de az élelemtermelést a tájgazdálkodás, a bioenergia-termelés, a vidéki társadalom önfenntartásával összefüggésben vizsgálja. Az élelemtermelést országos ügynek tekinti, de a maga keretei között is hangsúlyozza: az élelemtermelés ma már nem a döntő termelési ágazat a vidéki térségekben.
13. A PV fontosnak tartja, hogy mind a kormányzati adminisztráció, mind az országgyűlési bizottságok nyissanak a civil szféra irányába. Felhívja a figyelmet azokra a tudásbázisokra, amelyek a vidéki térségekben másfél évszázada kialakultak: a jól kiépült egyetemi és akadémiai vidéki központokra. A vidékpolitikában ők lehetne – mind a kormánynak, mind az országgyűlésnek, mind a regionális önkormányzati központoknak – az első számú partnerei.

II. Város–falú–tanya

2007. május 17-én az egyesület „Város–falú–tanya” címmel Lajosmizsén rendezett tudományos, szakmapolitikai és gyakorlati kérdéseket érintő, egyesületi közgyűléssel egybekötött műhelyvitát. Glatz Ferenc, az egyesület elnöke és Bányai Gábor Bács-Kiskun megyei közgyűlési elnök megnyitója után előadást tartott Kolber István, az NFÜ fejlesztési államtitkára, Ficsor Ádám, az FVM szakállamtitkára és Csatári Bálint, az MTA Regionális Kutatások központja Alföldi Tudományos Intézetének igazgatója. A vitához felkért hozzászóló volt: Zombor Gábor Kecskemét, Nógrádi Zoltán Mórahalom, Baksy András Lajosmizse és Csáki Béla Fülöpjakab polgármestere. A tanácskozást a város–vidék (kisváros, falu, tanya) kapcsolatok jobbítását célzó ajánlások közös megfogalmazása zárta.

2007. június 18-án, Debrecen Glatz Ferenc, a Párbeszéd a vidékért egyesület elnöke a Helyi Vidékfejlesztési Iroda (a továbbiakban: HIV) hajdúági vezetőjével és kistérségi koordinátorral tárgyalt. A megbeszélés főbb következtetései:

A vidékpolitika a vidéki térségekre irányuló politikai aktivitások összessége. Az ipari-technikai forradalom (informatika, elérhetőség, tömegkommunikáció) most teszi lehetővé, hogy a vidéki térségekben a történelem során először a városi településekhez hasonló életminőséget éljenek meg az emberek. Ez hajtja az Európai Uniót – és a természeti környezet védelmének és az egészséges életvitelnek támogatása –, hogy aktív vidékpolitikára ösztönzi a kormányokat. A vidékpolitika egy adott időszakra a kormányzatok, önkormányzatok, civilmozgalmak kiemelt politikálási szempontja. – Kormányzati szinten Európában a mezőgazdálkodási tárcák koordinálják a vidéken aktív önkormányzatok, civilszervezetek együttműködésével. Ennek szellemében a kormányzatok mindenhol partnerséget keresnek a tudományos-szakmai értelmiséggel, a helyi társadalom különböző képviselőivel. És mindenütt megindult a törekvés olyan országos fórum teremtésére (Videkpolitikai, vidékfejlesztési tanácsok), amelyik a kormány, illetve a parlamenti pártok partnere, tanácsadója. A Helyi Vidékfejlesztési Irodákat – a kormányzati felelősség és kötelezettség értelmében – a kormány működteti, irányítja, de törekszik arra, hogy az Irodák a helyi társadalom egészének érdekeit, ne csak a mindenkori kormányzati koalíciók érdekeit juttassák kifejezésre.

1.) Az Irodákat az alulról szerveződő politizálás intézményeinek tekinthetjük. Egyetértés van a tekintetben, hogy az eddig a politikai pártokra és a polgármesterekre épülő helyi közéletben új tényezőt jelenthetnek. Ehhez viszont szükséges lesz a jogosítványok tisztázása.

2.) Az Irodákkal szemben – az irodavezetők beszámolója szerint - máris az a vád, hogy a kormánykoalícióhoz közel álló, vagy nyíltan amellet politizáló személyek kaptak megbízást. Véleményünk szerint: nem lehet megállapítani, hogy ez a vád illetve minősítés igaz-e vagy sem. De a jó vidékpolitikai teljesítménynek nem feltétlenül akadály, ha valaki korábban akár az egyik akár a másik kormánykoalícióhoz közel álló közéleti személyiség. A kérdés: alá tudja-e rendelni pártérzelmeit vagy korábbi elkötelezettségét a vidékpolitikai szakmai érdekeknek. Kérdés: lehet-e a vidékpolitika a konszenzusra képesség szakpolitikai tevékenység? Egy év múlva már mérhető lesz, hogy vajon az Irodák képesek-e pártpolitikai elkötelezettségtől függetlenül tevékenykedni vagy sem. Az Irodákban van félelem, hogy a kormányzat túlpolitizálja az Iroda-szervezetet. Ennek hangot is adnak.

3.) A vidéki térségekben – az irodavezetők szerint is – erős az elfordulás a pártoktól. Még a pártok helyi holdudvarai is összeszűkültek. Sajnos ez általában a közéleti passzivitáshoz is vezet. Az Irodák és a vidékpolitika – ez lenne a kívánság – lehet egy új közéleti aktivitás szervezője is.

4.) A helyi fejlesztések (beruházások) jelentős része – az irodavezetők, de a vidékpolitikai egyéb fórumok szerint is - megkérdőjelezhető. Ennek egyik oka: a helyi közélet „polgármester-túlsúlyos”. A polgármesterek és a helyi pártlobbik köré csoportosuló vállalkozók érdekei határozzák meg, hogy milyen helyi beruházásokra adnak be pályázatot és milyen építkezéseket indítanak. A polgármestert támogató helyi vállalkozók érdekei és nem a község érdeke határozza meg a fejlesztéseket. Fordítva kellene mindennek történnie: a község érdekében álló beruházásokhoz szerezni – esetleg nem is helyi – vállalkozókat.

Az Irodák egyik szerepe – szerintünk – éppen az lehetne, hogy a helyi fejlesztési politikába beleszóljanak.

5.) Minden kistérségben – ez a Párbeszédért program egyik első javaslata volt – ki kell alakítani a Kistérségi Vidékfejlesztési Tervet. (Jelenleg – az irodavezetők szerint - semmi térségi tervszerűség nem érvényesül a fejlesztésekben. A tervszerűség hiánya, a jelenlegi anarchia, elvtelen osztogatás és értelmetlen beruházások közmondásosak a vidéki emberek körében. Ez az elvtelenség és tervszerűtlenség mintegy lehetővé is teszi a korrupciót és annak elfogadását a helyi lakosság részéről. A „Kádár-rendszer iránti nosztalgia” – az irodavezetők szerint is - nem a kádári politika, hanem a beláthatóság iránti nosztalgia.)

6.) Ki kell építeni a Kistérség Vidékfejlesztési Tanácsát. Ez a helyi demokratikus önkormányzatiság új fóruma lehet. Ahol a kistérségi tervet kialakítják, végrehajtását folyamatosan értékelik. Ezek a Tanácsok biztosíthatják az egyes községek közötti összehangolást sőt a tapasztalatátadást. A Tanácsban a községi önkormányzatok, a területfejlesztésben illetékes helyi értelmiségiek, szaktisztviselők kapjanak helyet. A Tanács legyen a helyi Irodák legitimációját és tudásbázisát biztosító intézmények.

7.) A Tanács illetve az Iroda jogosítványait mihamarabb rögzíteni szükséges. Legyen döntési lehetősége a terület(vidék)fejlesztési állami pénzek felett és legyen véleményezési joga minden a kistérségek igazgatási-gazdasági-kulturális-infrastrukturális fejlesztéséről.

8.) Szükségesnek látszik az országgyűlés által kiküldött Nemzeti Vidékpolitikai Tanács felállítása, amelynek előkészítését a 2005–2006. évben a helyi közéletben figyelemmel kísérték. A Tanács létrehozásának előkészítését 2005-ben – az irodavezetők és a vidékpolitikai fórumokon elhangzott vélemények szerint is – a vidéki közéleti fórumokon úgy fogták fel: az országos politikai végre foglalkozik a „vidékkel”. Országos híre volt annak is, hogy többpárti konszenzus készül e téren. Azt, hogy a politika elhallgatott a Nemzeti Vidékpolitikai Tanácsról, úgy értékelik, hogy ez 2005-ben csak választási fogás volt. A Tanács létrehívása új politizálási módot is jelentene, nem csak a politika tematikájának módosítását. A Tanácsot a parlamenti képviselők, a tudomány, a szakhivatalnokok alkotnák. Viszonya a mindenkori kormányzathoz hasonló volna, mint a Kistérségi Vidékfejlesztési tanácsok viszonya a helyi polgármesterekhez, községi önkormányzatokhoz.

9.) Induljon minél előbb elektronikus folyóirat (WEB-lap) és később papír-folyóirat is, amely a 167 Irodára, illetve a Tanácsokra építve a vidékpolitika kérdéseivel, tapasztalatátadással, tematikus vitákkal, európai tapasztalatok kritikai tárgyalásával, az országos politika vidéki kihatásaival foglalkozna. A folyóirat (WEB-lap) legyen közvéleményformáló, magyarázza meg a magyar társadalomnak, miért kell a következő években Európában és Magyarországon aktív vidékpolitikát folytatni, mi ennek a közhaszna és miért közügy a vidékpolitika.

III. Zöldenergia

2007. második félévében – együttműködve az MTA–MEH megállapodás keretében folyó kutatási feladattal – megkezdődött a „Zöldenergia-program” átgondolása, a lehetséges feladatok számbavétele. A téma felelőse Kóródi Mária.

Az egyesület megállapítása szerint a megújuló energiával kapcsolatos kérdéskör megvitatása tudományos, politikai és gazdasági szempontból egyaránt rendkívül fontos és aktuális. A jelenleg hasznosított megújuló energiaforrások 90%-a két forrásból származik az EU-ban: A 90% kétharmada biomassza (főként fa), egyharmada vízenergia. Magyarországon a megújuló energiaforrások 90%-a biomassza. A biomassza megújuló, de kimeríthető erőforrás. Energiaforrásként való felhasználása a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében pozitív, egyéb

területeken (pl.: biodiverzitás, talajhasználat, vízhasználat stb.) új környezeti és társadalmi gondok kialakulását generálhatja.

A vizsgálat célja Magyarország természeti adottságainak karbantartása, az adottságok hasznosítása és a keletkező károk mérséklése. Részutatást igényel annak vizsgálata, hogy milyen összefüggés jelentkezik a vízgazdálkodás és a megújuló energiaforrások között, különös tekintettel a zöldenergiára (biomassza).

A főbb megállapítások, amelyeket a zöldenergia (biomassza) tematika kidolgozása során figyelembe kell venni:

- a) Az EU célkitűzései 2020-ig (és ezen belül 2010-ig)
- b) Magyarország adottságai (8 millió tonna kukorica, ebből 5 millió tonna szükséges takarmánnyként, marad átlagban 3 millió tonna energetikai célokra; a 2010. évi 10%-os zöldenergia hányadhoz kb. 1 millió tonna kukorica használandó fel; magyar munkaerőt foglalkoztat, biztonságpolitikai stabilitást növeli a vidékfejlesztési program szerves része lehet; a feldolgozó kapacitást alaposan monitorozni kell és javaslatot megfogalmaznia a fejlesztésre; a talajadottságokat és a talajgazdálkodási feltételeket, öntözési igényeket pontosan meg kell határozni; az élelem és energiatermelés konfliktusait fel kell mérni
- c) Harmónia a különböző típusú megújuló energiaforrások (víz, szél, biomassza) között. Harmónia a hagyományos és a megújuló energiaforrások és energiatermelés között.”

IV. Egyeztető megbeszélések szakpolitikusokkal és önkormányzati képviselőkkel

2007. március 28-án a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) vezetősége – *Gögös Zoltán* államtitkár, *Ficsor Ádám* szakállamtitkár és *Pásztóhy András* miniszteri biztos –, valamint *Csikai Miklós* az Agrárkamara elnöke felkereste *Glatz Ferenc* akadémikust, a Párbeszéd a Vidékért Egyesület elnökét. *Glatz Ferenc* elnök *Bedő Zoltán* akadémikussal, *Ligetvári Ferenc* akadémiai doktossal és *Balogh Margit* igazgatóasszonnyal együtt (a Párbeszéd Egyesület tagjaival) fogadta az FVM vezetőit. Az egyesület vállalta, hogy a magyar vidékpolitikát megalapozó EU-konform anyagokat véleményezi és tájékoztatja az FVM-t, hogy milyen formában, hogyan tudná elősegíteni a „felzárkózó vidék” esélyeinek növelését.

2007. április 17-én a Párbeszéd a vidékért Egyesület vezetősége a Tisza menti önkormányzatok kérésére meghallgatta a Szövetség az Élő Tiszáért elnevezésű kezdeményezés képviselőit.

A megbeszélésen részt vevők közös véleménye: a vidékfejlesztési programok között a LEADER Program merőben új szemléletet hozott, mivel a vidékfejlesztést mint a közösség életének tudatos alakítását a polgárok közreműködésével képzelte el és elfogadta, hogy egy régió vagy megye átalakítását nem lehet kívülről és fentről meghatározni. Vitathatatlan: a helyi közösségek tudják legjobban, miként képzelik el a jövőjüket, mit és hol kell fejleszteni. Az uniós források megszerzéséhez a sikeresség egyik fontos záloga lehet, ha ezek a helyi közösségek, a települések vezetői, vállalkozói és civil szervezetei összefognak.

A Tisza mellett élő gazdálkodók, civil szervezetek, önkormányzatok felismerték az összefogás fontosságát és Nagykőrű központtal létrehozták a Szövetséget az Élő Tiszáért, a helyi társadalom civil összefogásán alapuló szakmai szervezetet (egyesületet). A Szövetség a tiszai ártér biológiai változatosságának megőrzését és növelését elősegítő ártéri tájgazdálkodási kezdeményezéseket

hálózati koordinátorként kívánja összefogni. Célja továbbá a Tisza mentén élők megélhetési lehetőségeinek javítása, a helyi gazdaság megerősítése, az árvízi és környezeti biztonságának növelése, valamint a Tisza ökológiai értékeinek megőrzése és gyarapítása.

V. Nyilvánosság

Az egyesület saját honlapot egyelőre nem üzemeltet, híreit az MTA Társadalomkutató Központ honlapja alatt teszi közzé, elérhetősége:

<http://www.mtatk.hu/?page=parbeszedmain&mid=4&sid=3>

Az egyesület szakmai-tudományos anyagaiból esetenként összefoglalókat közöl az *Ezredforduló* című folyóirat. Így a „Vidékpolitika és önkormányzati választások” című rendezvény összegzését, illetve egy ehhez írt hozzászólást közli az *Ezredforduló* 2007. évi 1. száma a 22–24. oldalakon.

Budapest, 2008. május 19.

Glatz Ferenc
a Párbeszéd a Vidékért Egyesület elnöke